Ročník XX. 15. červen 2025 Číslo 24. Nejsvětější Trojice

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Př 8,22-31 2. čtení: Řím 5,1-5

Ev.: Jan 16,12-15

Ž18 **Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!**

Kapka rosy z Božího slova: V následujícím úryvku z Janova evangelia jsou zmíněny všechny tři osoby Nejsvětější Trojice. Ježíš mluví o Bohu Otci i o Duchu svatém. Právě Duch svatý nás chce uvádět do veškeré pravdy – tedy do poznání Trojjediného Boha.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, v neděli slavíme svátek Nejsvětější Trojice, Boha Otce, Syna a Ducha Svatého. Pro nás křesťany je toto vyznání základní: stojí na začátku i na konci našich modliteb a přijímá-li někdo křest, je pokřtěn ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Víru v Nejsvětější Trojici slavně vyznáváme při každé nedělní bohoslužbě.

Sv. Augustin sepisoval své rozsáhlé dílo O Trojici mezi lety 399-419, alespoň tak se nejčastěji datuje, tedy po dobu 20 let. Chtěl, dle vlastních slov: „… podat vysvětlení, že Trojice je jeden, jediný a pravý Bůh a že Otec, Syn a Duch Svatý jsou jedné a téže podstaty či bytnosti, jak právem říkáme, věříme a nahlížíme.“ Překlad tohoto díla do českého jazyka od Lenky Karfíkové i s důkladným komentářem této filosofky a znalkyně křesťanského myšlení pozdní antiky a středověku vyšel jako celek v roce 2024. Když jsem tento překlad Augustinova díla před několika týdny dočetl, uvědomil jsem si, že mu moc nerozumím. Pro filosofy a teology je jistě významné, ale pro mne už příběh Augustinovy knihy asi končí s napsáním tohoto článku a uložením významného patristického díla vedle dalších knih, které od oblíbeného církevního Otce mám. Určitě tedy dílo nepatří ke knihám, které si člověk bude číst v posteli na dobrou noc.

Díky tomuto dílu si zase trošku více uvědomuji, že intelektem jsme schopni něco o Bohu pochopit (věříme ve světlo rozumu, který Bůh dal člověku, aby jej mohl poznávat), ale zároveň se Bůh pro nás s novým a novým poznáním zdá ještě více skrytý, neboť se objevují nové a nové otázky, na které dosud nemáme odpovědi.
Závěrem bych tedy mohl říci, to co jsme si jako studenti na střední škole někdy říkali, a sice: „Čím míň víš, tím líp spíš," ale asi to není úplně moje krédo. Proto závěrem spíše dávám za pravdu tomu, co se dovídáme od sv. Jana Pavla II., a sice že rozum a víra jsou jako dvě křídla, která nám pomáhají k Bohu dospět.
Nad tajemstvím Boha Otce, Syna a Ducha Svatého tedy o tomto svátku Nejsvětější Trojice uvažujeme, ale vždy s vědomím, že Boha nikdy zcela neobsáhneme, a proto k našim úvahám přidáváme modlitbu a vzdáváme Bohu chválu: Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

AVE VERUM CORPUS, NATUM DE MARIA VIRGINE

buď pozdraveno pravé Tělo, narozené z Panny Marie

Svatý Jan Pavel II. v poslední kapitole encykliky Ecclesia de Eucharistia (17. dubna 2003) zve věřící do školy „Marie – ženy Eucharistie". Říká, že „církev, která hledí na Marii jako na svůj vzor, je povolána napodobovat ji také v jejím vztahu k tomuto přesvatému tajemství". [1] Ujišťuje, že pokud půjdeme v jejích stopách, budeme moci slavit a prožívat eucharistické tajemství. „Zde se nachází poklad církve, srdce světa, záruka cíle, po němž každý člověk, byť i nevědomě, dychtí." [2] Hluboký vztah mezi Marií a eucharistií je především pozadím VIII. kapitoly koncilní konstituce o církvi Lumen gentium, podle níž Maria, „která vstoupila hluboko do dějin spásy, jistým způsobem v sobě spojuje a vyzařuje největší skutečnosti víry." [3] K těmto nejvznešenějším základům víry patří Eucharistie, mystérium fidei par excellence.

Pannu Marii jako „ženu Eucharistie", vzor pro křesťanské společenství, můžeme pochopit pouze na základě patristiky a koncilového učení o Panně a Matce, která je „vzor církve ve víře, lásce a dokonalém spojení s Kristem". [4] Apoštolská exhortace Marialis cultus Pavla VI. (1967) aplikuje tuto nauku do liturgie, kterou máme slavit a žít, inspirováni Pannou Marií, která je „vzorem zbožnosti, s jakou Církev slaví a vyjadřuje ve svém životě božská tajemství" [5] Týž dokument představuje P. Marii jako tu, která je „především Panna, která naslouchá (...), která se modlí, matka," která přináší oběť a zmiňuje její přítomnost v eucharistické oběti, kterou církev činí (...) „ve společenství se svátými v nebi, hlavně s přeblahoslavenou Pannou Marií". [6]

Společenství věřících vidí v Marii „ženu Eucharistie" (...), svou nejzdařilejší ikonu a nazírá ji jako nenahraditelný vzor eucharistického života. „Proto za přítomnosti 'verum Corpus natum de Maria Virgine na oltáři kněz jménem liturgického shromáždění říká slovy kánonu: 'Uctíváme slavnou Pannu Marii, Rodičku našeho Boha a Pána, Ježíše Krista." [7] Její svaté jméno vzýváme a uctíváme i v kánonech východních křesťanských tradic. „Ona je 'tota pulchra, 'celá krásná', protože v ní září jas Boží slávy. Krása nebeské liturgie, která se má odrážet i v našich shromážděních, v ní našla své věrné

zrcadlo.“ [8] Věřící se snaží Pannu Marii napodobovat, učí se stávat se lidmi eucharistie a církve, snaží se, aby celé společenství žilo jako živá oběť, milá Otci, aby následně předstoupili před Boží tvář jako „neposkvrnění“ podle jeho vůle (srov. Kol 1,21; Ef 1,4).

„V Eucharistii se církev plně spojuje s Kristem a jeho obětí a osvojuje si Mariina ducha.“ [9] Spolu s ní zpívá Magnificat v eucharistické optice: skutečný eucharistický postoj je totiž chvála a díkůvzdání, připomínka Božíchy zázraků v dějinách spásy, eschatologické zaměření k novým nebesům a k nové zemi, jejichž zárodek je v životě ponížených, které Bůh povýšil. Jako Hospodinova služebnice, služebnice Pána, i nadále vede učedníky svého syna k eucharistickému stylu sebedarování a služby.

Nechť v nás na přímluvu blahoslavené Panny Marie Duch Svatý rozhojní stejné odhodlání, jaké prožili emauzští učedníci (srov. Lk 24,13-35) a obnoví v našem životě eucharistický úžas ze záře a nádhery, která vychází z liturgického obřadu, z působivého znamení Kristovy velikonoční oběti a Boží slávy. Emauzští učedníci vstali a spěchali zpět do Jeruzaléma, aby se podělili o radost s bratry a sestrami ve víře. Skutečnou radostí je poznání, že zmrtvýchvstalý Pán zůstává s námi, je naším věrným přítelem na naší cestě a naším současníkem v tajemství církve, svého těla. [10]

Jako svědkové tohoto tajemství lásky, plni radosti a úžasu, přistupujme nadále k setkání s nejsvětější eucharistií, abychom sami zakoušeli a druhým zvěstovali pravdivost slov, kterými se Ježíš loučil se svými učedníky: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20)

Poznámky: [1] Jan Pavel II., Ecclesia de Eucharistia, 53 | [2] Jan Pavel II., Ecclesia de Eucharistia, 59 | [3] Lumen gentium, 65. | [4] Lumen gentium, 63. | [5] PAVEL VI., apoštolská exhortace Cultus marialis, AAS 66 (1974), 16; | [6] Tamtéž, 17 a 20. | [7] BENEDIKT XVI., Sacramentum Caritatis 96 | [8] Tamtéž. | [9] Jan Pavel II., Ecclesia de Eucharistia, 58 | [10] Závěrečné úvahy, srov. Sacramentum Caritatis 96 a 97.

MODLITBA PŘI POKUŠENÍ

Vznešená královno nebe a královno andělů, ty, která jsi přijala od Boha moc a poslání, abys rozdrtila hlavu satana, pokorně tě prosíme, abys nám poslala nebeské vojsko, aby pod tvým vedením pronásledovalo démony, všude je porazilo, potlačilo jejich smělost a odvahu a svrhlo je do pekelné propasti. Dobrá a něžná Matko, ty budeš vždy naší láskou a nadějí. Matko Boží pošli nám svaté anděly, aby nás bránili a odvrátili o nás útoky pekelného nepřítele. Svatí andělé a archandělé, střežte nás a braňte nás. Amen.

Ohlášky:

- Na pondělí 16. 6. připadá adorační den pro farnost Bělotín. V 15:00 bude vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní k soukromé adoraci až do 17:00, kdy začne společná adorace, v 17:30 bude mše svatá. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomodlit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujme i my na ně.
- V úterý z důvodu kněžské pouti na Svatém Hostýně nebude ranní mše svatá.
- Při slavnosti Božího Těla vykonáme tradiční Eucharistický průvod k oltářům. Prosím osoby, které mají na starosti výzdobu oltářů na Boží Tělo, anebo jiné funkce, aby vypomohly i v tomto roce.
- Sbírka na církevní školy vynesla v Hustopečích 12.400,-; v Černotíně 6.440,-; v Bělotíně 2.440,-. Pán Bůh zaplať.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 15. 6. do 22. 6. 2025

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Nejsvětější Trojice **15. 6.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Danielu a Jiřího Dobešovy, rodiče z obou stran, živou a † rodinu Klvaňovu, Kelarovu a živou a † rodinu
	Bělotín	**10:00**	Za děti, které přistoupí k 1. svatému přijímání
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí **16. 6.** *sv. Benon (Zbyněk)*	Adorační den **Bělotín**	**17:30**	Za bohoslovce
Úterý **17. 6.** *sv. Řehoř Barbarigo*			
Středa **18. 6.** *sv. Marina*	**Černotín**	**17:30**	
Čtvrtek **19. 6.** ***Těla a krve Páně***	**Bělotín**	**17:30**	Za syna Karla a jeho ženu Kateřinu Ondřejovy
Pátek **20. 6.** *sv. Silverius*	**Hustopeče**	**18:00**	Za Štěpánku a Vladislava Vinklárkovy, 3 syny, 2 snachy, vnuka Otu, rodiče z obou stran a živou a † rodinu
Sobota **21. 6.** *sv. Alois Gonzaga, památka*	**Špičky**	**17:30**	Za † Martu a Antonína Frydrychovy, vnuka Tomáše, rodiče a sourozence z obou stran, živou rodinu a dvo
Těla a Krve Páně **22. 6.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Marii a Jana Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, Marii Smrčkovou, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	**11:00**	Za živé a † farníky
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
https://www.ihustopece.cz/farnost/